

STUDENT'S LIFE

ŘÍJEN 2013

MĚSÍČNÍK SPŠS A OA Kladno

FORARCH 2013
ŠKOLA V ČINĚ
DŮL JAROSLAV
DO HLUBIN RODIŠŤ ŠTUDÁKŮ

KLADENSKÉ FEDROVÁNÍ
SEBEREVOLTA
AVON POCHOD 2013
DÁMSKÁ PĚTKA



Obsah

2. Úvod

3. Do hlubin rodišť študáků, Dámská pětka

3. Škola v Číně, Přichází zima a možná na dlouho

5. Adaptační kurz 2013/2014, Avon pochod 2013

6. Cviky na doma, ForArch 2013

7. Kladenské fedrování

8. Důl Jaroslav, SebeRevolta

10. Ukázka Průmyslováku

ROZKLÍČOVANÁ PŘÍSLOVÍ

V zářijovém čísle jsme na vaše požadavky opět zařadili předělaná přísloví. Tentokrát se nám to ale bohužel, díky plnosti čísla nepodařilo. Zde tedy uvádíme odpovědi na přísloví z čísla minulého:

- 1) Kdo chce s vlky žít,
musí s nimi výt.
- 2) Chytrost nejsou
žádné čáry
- 3) Když se dva perou,
třetí se směje.

Úvod

Ve svém držení právě máte druhé číslo časopisu tohoto školního roku. Nemůžeme nezmínit, že se nám podařilo do časopisu nabrat nové lidi, a tak zajistit chod časopisu zase o nějaký ten rok navíc.

V úvodu předesíláme, že jedním z nových redaktorů je Čenda, který se i přes svůj čínský původ naučil za krátký časový úsek perfektně česky. I přes to však necháváme drobné chyby v jazyku, neopravujeme je, aby bylo možné postupem času sledovat vývoj, či jen ukázat, jak je na tom doopravdy. Prosíme, neposmívejte se, či jinak nehaňte jeho práci. Bylo by to neetické a hlavně dvakrát ne zrovna na místě. Představte si, že byste byli stejnou dobu, jako je on u nás, v Číně. Myslíme, že bychom na tom byli o mnoho hůř, a tak proto spíše obdivujeme, nežli naopak.

Dále se nám v rámci projektu POZNEJ SVOU ŠKOLU! podařilo dopátrat původy studentů, kteří na škole, s námi související, v minulosti studovali. Na další straně je o tom článek. Také se nám podařilo zkontaktovat se s panem J. Černým, který chodil v roce 1968 na naši školu. Je to náš čtenář, což dokazuje to, že časopis nečte jen generace na škole současná, ale i ta, co je nějaký ten rok ze školy pryč. V čem je ale ta novinka? V roce 1968 vycházel školní časopis jménem **PRŮMYSLOVÁK**, kterého dva kusy pan Černý vlastní. Ano, čtete dobře, na naší škole v minulosti vycházel časopis. S počtem vydaných čísel jsme ho se svým Student's life předčili. Nic to ale nemění na tom, že nám tento časopis může přiblížit dobu studentskou tehdejších let. Nemůžeme naše čtenáře ochudit, a tak přikládáme na poslední stranu našeho časopisu stránku z časopisu **Průmyslovák**.



Redaktoři: Honza Mañas, S4B – h.manas18@seznam.cz, Karolína Rosecká, E4 – ross94@centrum.cz, Jana Hanzalíková, E2 – JanaHanzalikova@seznam.cz, Katka Černá, E4 – cerna.katy@seznam.cz, Štěpán Sládek, S3 – pepanek.s@seznam.cz, Evža Stará, S3 – Evza.Jitka@seznam.cz, **Grafika:** Lenka Martínková, S4B – lenka608@seznam.cz, Tomáš Randa, T1 – adnarmot@seznam.cz **Korektura:** PaedDr. Naděžda Lexová

Do hlubin rodišť študáků

Naše škola, což málo kdo z našich studentů ví, byla dříve školou hornickou, která měla konkurenci jen v Příbrami a následně na Vysoké škole báňské v Ostravě.

Stávala na rohu ulice Zádušní a Havířské, v bývalém klášteře a dnešním sídle policie. Po postavení naší budovy se tedy stěhovala na Sítinou. Díky hornictví má škola na zadní straně budovy, konkrétně na štítu, lucernu, jako symbol hornictví.

Co se týče studentů, pak zde kromě Kladeňáků studovaly další desítky chlapců, kteří přicházeli z celých Čech. A opravdu, každý kraj i okres zde měl zastoupení, a to bez výjimky. A aby toho nebylo málo, sjížděli se sem i studenti ze zahraničí. Kromě Slováků také Němci, Rakušané, Ukrajinci, Poláci, Makedonci, Rusové, Řekové, Rumuni, Američané a také se zde zapsalo, bohužel však nestudovalo, pět Korejců. Jen se zaznamenali, byli přijati, ale již nenastoupili. Pro francouzštináře je zde také jedna studentka ze země, jejíž jazyk ovládají. Jistá Věra Šlehoferová, která se narodila v Meyreuil, v kraji Bouches de Rhône a studovala Hlubinné dobývání uhelných ložisek. To však nebyla jediná dívka. Ano, moc dívek zde nebylo, ale pár přece. Kromě této zde studovaly ještě ve školním roce 1953/54 Blanka Šimečková a Magda Gruberová. Tyto dívky byly však jakousi výjimkou. Byly na delší dobu jediné, které tyto obory studovaly.

Dále „naši“ školu, dříve hornickou, studovali i ti, kteří se nějakým způsobem znelíbili tehdejšímu režimu. Studovali zde němečtí doktoři. Mezi jeden takový případ z Čech patří Josef Vápeník. Měl již vystudované gymnázium a dále pak Teologickou fakultu v Praze, kterou ukončil v letech 1947/48. Pak však z příčiny neznámé, avšak při panujícím režimu, podmínkách snadno si představitelných, šel v roce 1958/59 na školu hornickou. Ano, byl to student se skvělými výsledky, ale jestli vzdělávací obor naší školy byl po teologické fakultě jeho vysněným, a posléze splněným cílem, se můžeme jen domnívat.

Řada studentů po absolvování naší školy šla na již zmíněnou vysokou školu do Ostravy, či na ČVUT. O nich však připravuji článek až do příštího čísla. Máte se na co těšit!

Autor: Honza Mañas, S4B

Dámská pětka, aneb běh za hezčí zadeček

Tři, dva, jedna, start! 3. září 2013 byl odstartován v 18,00 na Sletišti v Kladně skvělý závod uspořádaný výhradně pro ženy.



Tato akce se jmenovala „Dámská pětka, aneb běh za hezčí zadeček“ a uspořádal ji Dámský běžecký klub Kladno a Maratón klub Kladno. Hlavním účelem závodu byla charitativní sbírka pro léčbu čtyřleté Evičky, která trpí hemiparetickou formou dětské mozkové obrny. Startovné tedy bylo dobrovolné a celý výtěžek šel právě pro Evičku.

Běželo se ze Sletiště do lesoparku Lapák a o chvíli později trasa směřovala zpět na Sletiště. Celá tato trasa dala dohromady 5 km. Trať byla po celou dobu rovinná, vedla areálem i lesem, povrch byl převážně asfaltový, takže běžkyně si neměly na co stěžovat. Ženy měly k dispozici cyklodoprovod, který je stále uváděl na správnou cestu a samozřejmě odstrkoval otravnou zvěř či zbloudilá divoká prasata.

Jak již bylo uvedeno výše, tato záležitost se týkala žen, které se rozhodly udělat něco dobrého nejen pro své zdraví, ale i pro Evičku. A co pánové? Ti mohli přihlížet, fandit, a pokud si chtěli taktéž zaběhat, měli pouze jedinou možnost a to vypůjčit si podprsenky, naplnit je ponožkami (ty si půjčovat nemuseli), vzít si při nejlepším růžové tričko, paruku s dlouhými vlasy a pokud chtěli vyvolat větší dojem z toho, že jsou opravdu ženy, nebylo k zahození použití řasenek, očních stínů a rtěnek. Jedině takto bylo přípustné, aby se muži zúčastnili také.

A jaký byl výsledek? Na startu (i v cíli) se objevilo nakonec 129 žen a vybralo se 17 513 Kč. Myslím, že to je pěkná cifra. Nesmím opomenout ani to, že se zúčastnily nejen studentky naší školy, ale dokonce i paní učitelky, které se snažily předběhnout některé ze studentek. Ovšem jak samy přiznaly, holky jim utekly hned, jak zjistily, že se jejich vyučující přiblížily a snad se je pokusily předběhnout.

Autor: Jana Hanzalíková, E2
Zdroj obrázku: bezeckaskola.cz

Škola v Číně

Ahoj, v Číně jsem Yicheng Du, ale tady se jmenuju Čenda. Narodil jsem v Číně a do roku 2009 jsem žil ve Wen-Čou (温州-WenZhou). Tam jsem taky 6 let chodil do školy, teď chodím do české školy. Škola v Česku a škola v Číně je veliký rozdíl. Tady je to pro mě super. Chcete vědět proč?

Protože:

Žák v ČR	Žák v ČLR
Nemá žádné úkoly nebo má jen málo úkolů	Má každý den min. 3-5 úkolů, někdy až 9
Nemusí nosit uniformu	Každý den musí nosit uniformu
Nemusí nosit odznak	Každý den musí nosit odznak
Nemusí nosit červený šátek a žlutou čepici	Každý den musí nosit červený šátek a žlutou čepici
Má ve školní jídelně je dobrý oběd	Má ve školní jídelně je špatný oběd
Občas odchází ze školy nejpozději v 15:30	Každý den nejtrív v 15:30, někdy ještě pozděj, někdy i v 6 hodin
Nemá letní prázdniny domácí úkoly	Na letní prázdniny má domácí úkoly musí vyplnit 2-4 pracovní sešity, jeden má 90-120 stránek, musí napsat 3 slohová cvičení, každé musí mít 400-500 slov a taky musí nějaké státní organizaci (např. uklízet...)

大家好，我是杜易成欢迎大家观看校园时报。 Ahoj, já jsem Yicheng Du, vítejte číst školní časopis.

Autor: Yicheng Du (Čenda), T1

Přichází zima a možná na dlouho

V minulém čísle jste si mohli přečíst o jednom z možných konců světa. Přemýšleli jste nad tím? Udělali jste si svůj vlastní názor? Pokud ano, mohu vám jej momentálně rozbít další myšlenkou o apokalypse, která je rozhodně k zamyšlení.

Představte si situaci. V Anglii, Skotsku a státech Skandinávského poloostrova platí zákaz vycházení. Ve většině států severní polokoule jsou již několik týdnů uzavřena letiště. Dříve oblíbená turisticky vyhledávaná místa jsou pokryta ledem a lodní doprava je ve znamení ledoborce. Zásoby potravin se rychle zužují a lidi svírá hlad. Tak toto je obraz nedávné zprávy vědců americké solární observatoře a výzkumné laboratoře vzdušných sil. Navíc ruští vědci jsou přesvědčeni o tom, že podobná situace by mohla nastat již během příštího roku. Vedoucí oddělení vesmírných studií Pulkovské observatoře Habibullah Dusamatov tvrdí, že malá doba ledová nastoupí už v roce 2014 a svého vrcholu dosáhne roku 2055. Údajně by měla navíc trvat dvě staletí. Výpočty dokonce říkají, že Země se ochlazuje postupně již od 90. let minulého století a právě se ocitá u dalšího z chladných cyklů. Ty se prý měly ale objevit již ně-

kolikrát, a to třeba ve 13., 15., 17. a 19. století. Toto období vždy doprovázely i smrtící epidemie, hromadné stěhování národů a neúroda. Také existují ale i horší výpočty, které až mrazí, a to doslova. Nejspíše jsme právě mezi dvěma cykly velké doby ledové trvající 100 000 let. Je to navíc doprovázeno holocénem, což je krátké a teplé období, které trvá obvykle asi 11 500 let. To současné začalo ale před cca 12 000 lety a to znamená, že doba ledová může nastat každým rokem.

Zcela odlišnou a opačnou klimatickou hrozbou je ale globální oteplování, o kterém jste určitě často slyšeli, slýcháváte a slýchávat budete. Nejčastější názor je, že za oteplování může vyšší koncentrace skleníkových plynů nacházejících se v atmosféře. To způsobuje tedy nárůst teplot na Zemi, tání ledovců, zvyšování hladiny oceánů a to všechno vede k vymírání některých rostlinných a živočišných druhů. Globální oteplování má navíc údajně i na svědomí zmizení Arktického ledovce a kvůli němu moře strhne do svých věčných hloubek menší ostrovy a některé přímořské státy.

Další klimatickou změnou, které se vědci obávají, je tzv. globální stmívání. V případě, že by tma pohltila Zemi, nastane situace, kterou si určitě všichni vyvodíte. Bez slunečního záření totiž země většina živočichů buď na oslabení imunity, anebo na hlad, protože možnost potravy by zde v tomto případě ubývala.

Je tahle možnost pravděpodobná? Co říkáte na vědecké výpočty o době ledové? Všichni jste si jistě

všimli toho, že léto bylo kratší než obvykle. Ano, občas se objevila horka, ale jinak teploměry ukazovaly nízké teploty stejně tak jako v tomto období. Zima byla delší než kdy jindy a my svetry a kabáty nosili ještě tehdy, kdy jsme je před několika lety již nepotřebovali. Tak co? Myslíte si, že Zemi, vodu, rostliny, živočichy, lidstvo pohltní nakonec led, voda nebo tma?

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Adaptační kurz 2013/2014

9. září 2013 jsme jeli na adaptační kurz do Pražanky, kde jsme společně strávili 4 dny různými společenskými aktivitami za účelem sblížit se a udělat nějakou partu. První den byl pro všechny nejnáročnější a nejnejpříjemnější. První důvod byl ten, že jsme nebyli na nic zvyklí. Hnusná voda, zima, mokro, hnusné jídlo. Jediné, co nám večer zahřálo duši i tělo, byl táborák, kde jsme si upekli vuřty. Příští den nás čekala lana, na kterých jsme museli všichni spolupracovat, aby se nestal žádný sebemenší úraz. Třetí den jsme jeli vlakem do Plzně, kde jsme navštívili plzeňský pivovar a měli rozchod. Po návratu na Pražanku jsme měli nějaký čas volno a pak přišlo to nejlepší. Noční bojovka! Čtvrtý den jsme museli jako skupina spojit síly a postavit vor a na něm přeplout cca 200 metrů. Večer byla diskotéka a příští den jsme po obědě odjeli domů.

Autor: Vadim Tkačenko, T1

Avon pochod 2013

V neděli 8. září 2013 jsem se zúčastnila 13. ročníku Avon pochodu proti rakovině prsu. Letošní ročník byl sice kvůli červnovým povodním přesunutý na září, ale počasí přesto připomínalo spíše horký letní den.

Sraz účastníků byl v Praze na Staroměstském náměstí, kde byl od 10 hodin připraven program v podobě vystoupení skupiny Gipsy.cz nebo bubenické kapely Campana Batucada. Postupně také čekající dav přišly pozdravit ambasadorky projektu a moderátorky z Dámského klubu Frekvence 1 – Aneta Christovová, Linda Finková a Vlad'ka Pirichová.

Krátce po poledni jsme se konečně vypravili a náš cíl byl jediný – zdolat pětiloketrovou trasu a užít si tu famózní atmosféru.

Cesta vedla kolem Stavovského a Národního divadla, Masarykova nábřeží, Vyšehradského tunelu nebo podolského nábřeží.

Nakonec jsme zakotvili ve Žlutých lázních. Tam na nás čekal program v podobě vystoupení kapely MIG 21 nebo Moniky Absolonové a Davida Deyla, kteří spolu s dětským sborem Kočata zazpívali novou hymnu letošního Avon pochodu - Budu tu stát. Za této melodie byly (jako každý rok) vypuštěny růžové balóny.

Celý tento projekt podporuje mnoho známých tváří. Jmenovat můžeme např. zpěvačku Moniku Absolonovou, herečku Simonu Stašovou, moderátorku Gabrielu Partyšovou, fitness specialistku Olgu Šípkovou, moderátorku a herečku Ivu Pazderkovou nebo módní návrhářku Taťánu Kovaříkovou, která i pro letošní rok navrhla tričko, které je vlastně vstupenkou na celou akci a jehož koupí přispějete na Avon konto proti rakovině prsu.

Překvapením a zároveň takovým bonusem pro všechny byla návštěva herečky Jiřiny Bohdalové, modelky Daniely Peštové a herců ze seriálu Cesty domů.

Přijde mi naprosto úžasné (a zvláště v dnešní době), že se 18 a půl tisíc lidí rozhodne podpořit všechny, kteří musí s touto zákeřnou nemocí bojovat.

Pevně věřím, že v příštím roce budu opět stát na startu 14. ročníku Avon pochodu, který se koná 14. června 2014. A co vy? Připojíte se k nám v boji o zdraví?

Autor: Kateřina Černá, E4

Zdroj obrázku: maaaaja.cz



Cviky na doma



Nemáte čas chodit do posilovny, abyste si udrželi kondici nebo aspoň zpevnili ty partie, se kterými nejste zrovna spokojeni? Není poçasí na to si jít zaběhat, vyjet si na kole nebo na bruslích? Nevadí! Zkusíme vám poradit pár cviků, které vám pomohou nezůstat pozadu.

Začneme ze shora. Krční a trapézové svaly procvičíte nejlépe tak, že si vezmete do každé ruky jednu plnou dvoulitrovou lahev vody (nebo pro ty lépe vybavené činky), stoupnete si nohama k sobě a ruce s lahvemi nechte volně viset podél stehy. Poté pohybujte rameny nahoru a dolů, nebo můžete přidat i krouživé pohyby. Za chvíli ucítíte, jak vám zmíněné svaly pracují.

Teď si trochu potrápíme prsní svaly. Tento cvik ocení především dívky, poněvadž není tak náročný a opravdu zabírá. Vezměte si do ruky tenisový míček (není nutností), zvedněte oba lokty tak, aby byly dlaně naproti sobě a pokuste se míček co nejvíce zmáčknout.

Možná nejkritičtější partií, která trápí většinu dívek, je břicho.

Břicho má několik částí, tudíž bude potřeba nejeden cvik. Na horní část břicha jsou nejlepší sklapovačky nebo klasické sedy lehy. Klasika - lehnete si na zem, skrčíte nohy a pomalu (je důležité toto dodržovat, protože když se pospíchá, namáhají se i záda) se zvedá postupně krční páteř, lopatky a bederní páteř.

Také dobře pomáhají "čísla". Ležíme na zemi opření o lokty, máme zvednuté nohy a "kreslíme" ve vzduchu čísla 1-10, ale kdo chce, může pokračovat, až co vydrží.

Na spodní část břicha pomáhá, když si lehnete na záda, ruce podél těla a nohy "vytrčíme" nahoru a držíme je rovně. Pak stačí střídat po 10s roznožování, kmitání dopředu dozadu a přes sebe.

Stehna a hýždě dobře procvičíme tak, že si stoupneme rovně, nohy dáme do šíře boků a ruce podél těla. Pak pokrčíme kolena tak, abychom neviděli špičky. Kolena vytočíme mírně ven a začneme se snižovat a zvedat tak, aby se kolena téměř nepohnula (tento cvik jsem zkoušela a opravdu mě pak stehna bolela, takže je důkaz toho, že opravdu funguje).

Doufám, že aspoň některé cviky vyzkoušíte a aspoň trochu zafungují.

Autor: Karolína Rosecká, E4
Zdroj obrázku: bricho.cz

ForArch 2013

Tradičně i v tomto školním roce se jelo na ForArch zhlédnout nové trendy ve stavebnictví. Jely třídy druhých až čtvrtých ročníků oborů stavebních a technických.

Počasí zrovna hezké nebylo. Poprchávalo a bylo chladno, avšak ve vyhřátých halách bylo teplo. Jen občerstvení se prodávalo venku, což jaksí občas znemožňovalo degustaci čínských nudlů, či bramboráků, jimiž si osazenstvo našich výprav vycpávalo tváře.

Pro inspiraci toho bylo opravdu mnoho. Zateplovací vaty, střešní krytiny, různé typy dveří, obkladové dlaždice k bazénům a nádržím zabudovaných do země pro sběr dešťové vody. Podívanou na tuto nabídku zpestřovalo hned několik věcí. I letos zde nechyběl jakýsi maskot ve formě plyšové koule, který se procházel halami. Dále pak vzducholod'

vznášející se pod střechou, akrobatka s šálem ve výši, venku pak letadlo, které kroužilo nad areálem.



Ani letos neunikly reklamní balónky naší pozornosti. Není nad studenta s blaženým výrazem a náručí plnou barevných balónků s logy firem.

Pro zajímavost je zde i pár číselných údajů: Počet vystavovatelů byl 824, výstavní plocha byla 18 325 m² a letos se veletrh těšil 69 357 lidmi.

Autor: Honza Mañas, SB4

Kladenské fedrování

Kladenské fedrování probíhalo 7. a 8. září. Jako pomocníci v průvodu se přihlásili i studenti naší školy, kteří pomáhali v průvodu jako nosiči cedulí s názvy měst. Druhá skupina čekala na hřišti Sletiště, kde držela menší tabulky se jmény měst, která byla také na cedulích. Sloužili pro orientaci při ukončení průvodu

Akce pro nás, pomocníky, začala v 9:45, kdy jsme se shromáždili u kaple sv. Floriána. Zde vyhrávala kapela a my jsme si brali své předem určené cedule s názvy měst. Poté jsme se odebrali do budovy Vysoké školy finanční a správní, kde jsme si oblékli bílá trička s drobným nápisem.

Na náměstí Starosty Pavla jsme se seřadili dle pořadí a vyzvedli jsme své cedule, aby se účastníci průvodu, zástupci jednotlivých hornických měst, přesunuli k nám. Když se veselí horníci přidali ke svému nosiči cedule, byl to okamžik příjemný. Většina skupinek si se svým nosičem třásla pravicí, fotila a vyměňovala si úsměvy. Dále se čekalo, než si všechna města najdou cedule se jménem svého hornického města. Čekání bylo zpestřené výstřely z pistolí jedněch zástupců hornického města. Výstřel se nesl v podobě kouřového kruhu, který se vznášel do dále a rozplynul se po dlouhé minutě. To vyvolalo ve veselém publiku rozvernou reakci: „Co je to za město, když si střílejí na kostel?“

V čele průvodu šly mažoretky s kapelou a za nimi šla jednotlivá města a státy v pořadí: Kladno, Lidice, Polsko, Slovensko, Harrachov, Chrastice, Měděnec, Jihlava, Krásno, Horní Slavkov, Sokolov, Chodov, Jáchymov, pak šla kapela a průvod pokračoval: Havířov, Karviná, Horní Suchá, Ostrava, Příbram, Bohutín, Rudolfov, Stráž pod Ralskem, Stříbro, Planá, Tlučná, Zbůch u Plzně, Most, Chomutov, opět kapela a průvod měst uzavíral Český Krumlov, za kterým šly kladenské sportovní kluby.

Dle oficiálních informací měl tento průvod víc, jak 1 000 hlav. Já však, jako nosič cedule Příbram, myslím, že průvod byl početnější.

V čele, jako nosička cedule Kladna, šla naše studentka a zároveň redaktorka Karolína Rosecká z E4.

Cestou přes hlavní třídu mávali lidé, jimiž byla osázena celá ulice a kteří se snažili zhlédnout

všechny zajímavé, slušivé, originální i historicky mapující kroje a uniformy různých barev a stylů střihu. Cestou nechyběla ani skupina „jenž střílela na kostel,“ která občas vypálila slavnostní výstřel. Akci zpříjemňovaly i písničky s hornickou tematikou, které zněly z hrdel zúčastněných městeček.

Příjemně naladěný průvod se pozastavil u Váňova kamene u gymnázia a dále pokračoval po ulici Amálské, F. Kloze. Až teprve vlak porušil sepjatost průvodu, ten se však po chvilce opět zcelil. Před Sletištěm bylo již plno lidí s fotoaparáty a rukama plnými potlesků. Sletištěm jsme procházeli po trase běžeckého oválu, kde se každé město zdrželo před pódiem. Zde moderátor promluvil stručně o historii města a jeho zajímavostech. Po úvodním komentáři ke každému městu se určité město zařadilo na trávník, do středu oválu.

Do 16:00 hrála na pódiu kapela Barbora a od 16:00 byla na programu autogramiáda hráčů extraligového hokejového týmu HC Kladno. Následovalo vystoupení kapely Charlie Straight v čele se ztřeštěným Albertem, který si sundal své žluté boty, skákal z jeviště a zpíval s publikem. Po Charlie Straight nastoupil Noid, Mig 21 a v závěru plejády kapel po 20:45 završil Pražský výběr, za kterým se zpožděním 40 minut ve 22:40 vypukl slavnostní ohňostroj.

Druhý den na Sletišti vystupovaly kapely spolu se sportovními a tanečními skupinami. Dopoledne bylo věnováno návštěvě NKP Památník Lidice.



Autor: Honza Mañas, S4B

Zdroj obrázku: Michal Škach

Důl Jaroslav

Důl Jaroslav je jedním z dalších dolů, který se na Kladensku nalézal. Byl přesněji v části Tuchlovice a později byl po ní i pojmenován. Jaroslav bylo ale jeho první jméno, které dostal po řediteli Živnobanky Dr. Jaroslavu Preissovi. Jeho úkolem bylo pokrýt úbytek těžby z již vyčerpaných zdrojů. S hloubením se začalo v roce 1941 a o dva roky později byl důl, v hloubce 480 metrů, připraven k těžbě. Zpočátku bylo ale velmi málo pracovních sil. Později se naštěstí situace zlepšila a uhlí se stalo hlavním heslem. Další výstavba byla od října 1944 zastavena Němci a rozeběhla se zase až v únoru roku 1945. Do konce tohoto roku byl navíc vyražen i spojovací překop k dolu Wannieck. Jihozápadně od dolu Jaroslav se v roce 1951 zahájilo hloubení větrací šachty Na pustince. Za další rok byla vybudována i na místě původní dřevěné těžní věže nová železná věž, šachetní budova a budova uhelného prádla. Nadále byly hotovy objekty dílen, vlečka, vodárna, kompresorovna, lanovka na důl ČSA v Rynholci a byl osazen nový těžní stroj.

V dubnu 1995 byla zahájena ražba překopu, který spojoval právě důl Jaroslav s dolem Schöeller a táhl se v délce 4 484m. Tato ražba se dokončila začátkem ledna 1997 a po převedení dopravy uhlí na důl Schöeller byl o téměř 6 měsíců později provoz na dole Jaroslav ukončen.

Co se týče uchovalostí a vzpomínek na tento důl, tak bohužel musím říct, že stejně tak jako u většiny dolů, byly všechny známky života dolu zlikvidovány.

Důl postupem času měnil svá jména. Nejprve, jak je již psáno, se jmenoval Jaroslav. Později byl ale znám pod přízviskem Nosek, to bylo po tehdejším ministru vnitra. Konec těžby zažívá už ale důl Tuchlovice, který dostal své poslední jméno v roce 1989.

Činnost dolu se neobešla bez obětí a tragédií. K té první došlo v roce 1957 a byl to požár. Naštěstí při něm nikdo nezahynul, ale bylo ztraceno 57 tisíc tun uhlí, což se muselo kompenzovat těžbou v povrchovém lomu v Malých Přílepech. Další požár vypukl 23. 9. 1960 a ten již bez obětí nebyl. Zemřelo při něm 20 lidí.

I když byla práce na dole započata v roce 1943, pravidelně se zde začalo těžit až o 10 let později. Ale i tak, za dobu, co se na dole Jaroslav, Nosek či Tuchlovice – jak chcete – pracovalo, bylo vytěženo 33,9 milionů tun uhlí. Nemusím snad ale opakovat, že je škoda ztráty dalšího důlního díla, které bylo smeteno z povrchu zemského.



Autor: Jana Hanzalíková, E2

Zdroj obrázku: hornictvi.kladnominule.cz

SebeRevolta

SebeRevolta slovy zakladatelů

„Tvoříme novou pozitivní komunitu, která se snaží inspirovat ke zdravému životnímu stylu a chceme pozvednout ducha ve společnosti kladením důrazu na hodnoty jako pokora, úcta, skromnost, poctivost, disciplína, vytrvalost, tvořivost, spolupráce, přátelství, tolerance, mír, láska, jednota, zábava a pokojná bojovnost.“

Kdo založil SebeRevoltu?

Adam Raw – studoval v Americe zdravý životní styl, workout Marek Kaleta (Revolta) – český rapper, který se snaží motivovat společnost k lepšímu životnímu stylu

Nebud'te „ovce“

Zamyslete se. Skutečně děláte to, co chcete? Nebo děláte to, co chtějí ostatní, abyste dělali? Uvedu typický scénář. Sedíte u počítače. Vaše pravá ruka je jako přikovaná k myši, levá už seděla nápis na klávesách. Co tento stereotyp občas opustit a rozhýbat své zatuhlé klouby? Chápu, že nechcete utrácet peníze za posilovnu. To ani nemusíte. Není to jediné místo, kde se dá vybudovat kondička a svalstvo.

Workout

Udělejte krok „zpátky do pravěku“ a běžte si zacvičit ven. Základem tohoto workoutu je využití

kalistheniky, což je cvičení pomocí vlastní váhy těla. Zadejte si na youtube či na facebooku „SebeRevolta“ a pochopíte, z čeho všeho se tento workout skládá. Jsou to různé kliky, shyby na hrazdě, dřepy, běhání, plavání, atd. Záleží jen na vás, pro co všechno se rozhodnete.

Jak začít?

Po celé republice jsou desítky komunit, takže stačí zadat na facebooku např. „SebeRevoltaWorkout – KLADNO“, přidat se do skupiny a napsat klukům, kteří Vám rádi poradí a pomůžou. Případně se nebát zeptat, když je uvidíte cvičit někde venku.

Slechny by ale rozhodně měly vědět, že tohle všechno se týká také jich, protože SebeRevolta není jen pro kluky! Je naprosto pro všechny. Jednotlivé cviky se dají přizpůsobit stavu dotyčné osoby.

Skončujte s neřestmi

SebeRevolta se ovšem netýká pouze cvičení. Máme tu například takový typický páteční večer. Ját-
ra si prošla zatěžkávací zkouškou hektolitrem alkoholu. Plíce ztěžkly kouřem. A nad postelí přibýly další zářezy sbalených obětí. Co to ale zkusit bez alkoholu, cigaret, drog a promiskuity? Zkuste ho strávit cvičením či odpočíváním po těžkém týdnu se svým partnerem.

Zlepši svůj jídelníček

Vzhledem k množství „éček“ a dalších hnusů, které nám cpou do všeho, co pak cpeme do sebe, se dá jen stěží mluvit o zdravém stravování. Ale i tak pro sebe můžeme udělat něco navíc. Odpuštit si colu a dát si raději vodu z kohoutku. Místo kupovaných džusů si doma udělat vlastní čerstvý. Začít jíst luštěniny, ovoce, zeleninu, mléčné výrobky, kvalitní masné produkty. Vypustit bílé pečivo, nahradit ho celozrnným. Jíst menší porce, ale častěji.

Zkrátka stará věc, kterou všichni známe, ale málokdo se jí skutečně řídí.

Na závěr pár zkušeností našich spolužáků.

„Do SebeRevoly jsem se zapojil asi před 2 měsíci. Přestal jsem pít alkohol a kouřit. Začal jsem se zajímat o to, co jím. Začal jsem cvičit a jsem rád, že na sobě nevidím nějaké ty výsledky jen já, ale i moje okolí. Neříkejte si, že nemá smysl to zkoušet, protože na to nemáte. Začít může opravdu každý. SebeRevoltu můžu Všem pouze doporučit.“

Tomáš Coufal, S4A

„Změnil se mi pohled na cvičení a taky hudbu, protože jsem zjistil, že existuje i nějaký raper, který se stará o nás - mladší generaci. A to mě inspirovalo k tomu, abych se SebeRevoltou vůbec začal. Také to není vůbec finančně náročné. Jediné, co potřebujete, je nějaké oblečení na volný čas a vaše tělo. Ti, co by s tím chtěli začít, jsou vítáni. Jsme otevřená skupina.

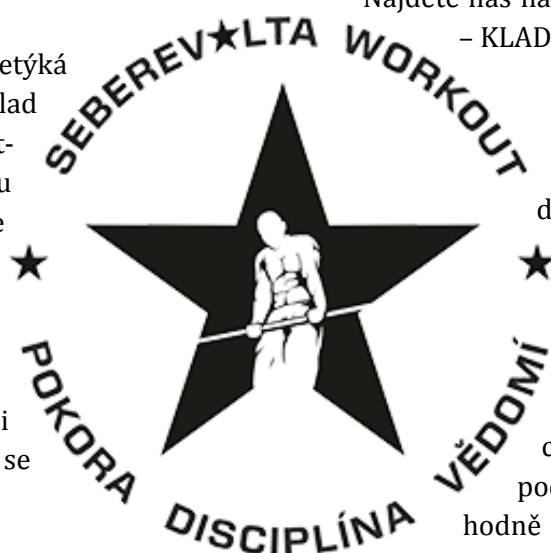
Najdete nás na Facebooku (SebeRevoltaWorkout – KLADNO).“

Viktor Mostek, TL4

„O SebeRevoltě jsem se dozvěděl přes kamaráda, který tam chodí od začátku. Nejdřív jsem si myslel, že takové to nadšení pro cvičení je všechny přejde do pár dnů, že někde viděli video a zbláznili se. Potom jsem se nechal přemluvit, ať se jdu alespoň podívat, jak to vypadá. A realita se hodně lišila od mé představy. Na těch klucích bylo vidět, že to myslí vážně, že se tam nepřišli jenom pohoupat na hrazdě, aby pak mohli všude vykládat, jak na sobě makaj. Všichni byli strašně v pohodě. Panuje tam pozitivní atmosféra a to byl takový první podnět k tomu, abych tam šel znovu. Od té doby chodíme s kamarádem za klukama z revolty a zkoušíme pro sebe něco dělat. To je podle mě v dnešní době hodně důležitý, protože každý jenom sedí doma a nic nedělá. Já zatím necvičím tak dlouho, abych mohl říct, že mě to nějak změnilo, ale věřím, že když vydržím, tak změní a jenom k lepšímu.“

Tomáš Klouda, TL4

Autor: Bára Hlinovská a Tomáš Coufal, S4A



NÁŠ ROZHOVOR

Tradiční Náš rozhovor tradičně zahajujeme s ředitelem školy, ing. Škrubalem.

V letošním školním roce došlo ke sloučení horní a hutní průmyslové školy, což se řící k historickému předělu v životě obou škol. Myslíte, že je to spojení šťastné, které povede k jejich lepšímu rozvoji, anebo že jeho jediný blahý výsledek je ekonomický, tzn. ušetření jedné budovy atd.?

Sloučení obou škol je důsledkem snížení plánovaného výkonu, tj. počtu tříd na obou bývalých školách. Škola potřebuje dokonale vybavení tříd /bude se zařizovat chemická laboratoř/, specialisty-učitele a vyhovující budovu. Takže k optimální existenci školy bylo sloučení nutným předpokladem.

Pro vyšších ročníků hornické školy zažili letos poprvé takové zmatky kolem rozvrhu; jinak se jich sloučení nijak podstatněji nedotklo. Máte vy nějaké kritické připomínky ke studentům. Ztěžují nějak vaši práci?

Zmatky kolem rozvrhu byly způsobeny tím, že jsme museli přijmout externisty, kteří mohou vyučovat až odpoledne po svém zaměstnání. Pokud se týká těch připomínek ke studentům - je to hlavně dodržování režimu školy, tzn. vhodného oblékání, účesů, kouření na záchodech ap.

Organizace ČSM našla u vedení školy dosud plné pochopení pro svoji činnost. Jak vy si představujete konkrétní pracovní náplň ideální organizace mládeže?

Svaz mládeže by měl pomáhat škole v jejím úsilí o dosažení nejlepších výsledků. Jinak by činnost ČSM měla být zaměřena zájmově /kluby, sportovní kroužky/, tak, aby mladí lidé mohli uplatnit své mimoškolní schopnosti. Dále bych si přál, aby nám ČSM pomáhal ve výběru nejlepších svazáků do KSČ.



OSTŘIHAT - MNOHÉMÁS

Na naší škole bylo /soudě podle ohlasu mezi žáky/ usnesení Krajské školské rady o estetickém vzhledu naší studující mládeže přijato s dosti problematickými pocity. Jistě se málokdo mívá zastávat chlapců s vlasy na ramen, protože při nejmenším to hyzdí vzhled. Zdá se nám však, že pedagogická rada zůstala stát na poloviční cestě. Vyдалa totiž nařízení, že žák SPŠH musí být slušně ostříhán a nesmí mít příliš ošoupané džíny. Až potud je vše v pořádku. Ovšem tímto je postižena jen část studující mládeže - "muži". Samozřejmě nechceme brát dívkám jejich dlouhé vlasy, ale!

Jsou jiné věci, které nadměrně odhalovány, je rovněž hyzdí /některé dívky/. A mimoto ruší okolí v patřičném soustředění. Jsme toho názoru, že by pedagogická rada měla znovu zasednout a rozhodnout, jaká je přijatelná délka minisukní a které dívky je smějí nosit...

Vždyť již Anatol France říkával: "Pěkná sukyně má být jako plot kolem usedlosti. Má ochránovat majetek, ale dovolovat pěkný pohled!"

Myslíme, že některé dívky nám poskytují pohled přinejmenším méně pěkný. Není nutné uvažovat, zda slavný muž měl na mysli plot látkový či drátěný; měl splňovat účel. Kdyby však A. France navštívil naši školu dnes, jeho pojem plotu by ztratil význam. Pohled na dívky v příliš krátkých sukničkách připomíná pohled spíše do veřejného parku, který není ničím ohraničen. Splňuje snad toto účel? Jestliže ano, dovolujeme se dívkám, které minisukni používají jako součást psychologického boje o lepší známky. "Co je užitečné, to je hezké." William James/1842-1910/

